

LA CRÒNICA

La crònica és la narració d'una notícia ampliada i comentada, es combina, doncs, informació i opinió. En aquest subgènere, el periodista explicita extensament els fets i hi afegeix els judicis i comentaris personals que considera oportuns. Vegem un exemple de crònica, força particular :

Crònica des de
EL CAIRE

Kim AMOR

Motors desballestats a preus de saldo

A Egipte sempre hi ha algú disposat a convertir en útil allò que a Occident es titlla d'inservible. D'exemples n'hi ha a cabassos. La carestia i la necessitat aguditzen l'enginy, i en aquest país el reciclatge està a l'ordre del dia. Per adonar-se'n només cal fer un cop d'ull al barri cairota de Xubra, al nord de la ciutat, conegut per albergar el mercat més gran de segona mà de vehicles pesants. La peculiaritat d'aquest soc del metall a gran escala és que els camions i els autobusos no es venen sencers sinó per peces. A més a més, el material procedeix de fora, dels centres de desballestament d'Europa i de països asiàtics.

Els principals tallers o locals que es dediquen a aquest fructífer negoci són l'avinguda Gasr al-Bahr, i als carrers i carrerons adjacents. N'hi ha de més o menys nets i ordenats. La nau de Raixid n'és un bon exemple. En una immensa prestatgeria hi descansen les cabines d'almenys 12 camions de petit tonatge, tots de marques asiàtiques, com Mazda o Isuzu. Els pesats motors reposen a terra, i no gaire lluny, ben alineats, diversos dipòsits de gasolina lleugerament oxidats.

Encara que bastant més petit, el negoci de Tarek també s'alimenta de material de rebuig de l'Extrem Orient. Li acaben d'arribar unes cabines de camió que encara conserven el volant al costat dret. "Són del Japó, però aquí et col·loquen el quadro de comandaments a l'esquerra per pocs diners", explica. Un dels seus empleats, un xaval en edat escolar, penja en una gruixuda corda portes nipones de diferents models. Sembla roba de color estesa. Un altre jove, classifica cigonyals, filtres, pistons, motors d'arrencada i ventiladors de radiador. Són recanvis desgastats que encara es conserven en bon estat.

El mercat també disposa de parades ambulants. Un home ofereix un vell motor que ha col·locat –no se sap gaire bé com- al mig de la vorera, al costat d'una cafeteria plena a aquestes hores del matí de veïns que degusten el primer te o cafè turc del dia. Altres venen en un llarg carreró cargols, rosques, velocímetres, fars, coixinets, volants i fins i tot palanques de canvi manual o automàtic. La posada en escena ve a ser similar a la dels comerços de venda de fruita, verdures, espècies, fruita seca o peix fresc.

N'hi ha , això sí, que són menys apanyats. Sami, està especialitzat en la marca francesa Renault i en l'espanyola Barreiros. Malgrat que a les seves ordres treballen cinc persones, el seu negoci no té ordre.

El Periódico

Dissabte, 22 de novembre de 2008

La crònica és un gènere periodístic que podem trobar en tots els mitjans. De fet, és habitual que els mitjans de comunicació tinguin en la seva plantilla cronistes especialitzats en temes específics, un exemple clar el trobem amb els corresponsals. Els corresponsals, són professionals que actuen en un indret determinat –ciutat, país, o zona- i que aporten la informació rellevant i exclusiva del lloc on estan treballant. Les cròniques acostumen a presentar-se de forma contínua i regular i, sovint, no estan determinades per fets d'actualitat.

L'estil de la crònica, a l'igual que el de la notícia, és objectiu, no obstant això el periodista es permet determinades llibertats expressives tant en l'enfocament com en l'ús de la llengua, tot plegat fa que els cronistes adoptin un estil força personal. Segons el tema tractat podem distingir entre: cròniques de successos, d'esports, de corresponsals, d'enviats especials, de societat, de viatges, polítiques, etc.

La funció principal de la crònica és aprofundir en l'anàlisi d'un tema, sovint, des d'una perspectiva peculiar.

Crònica i literatura

Abans de l'existència del periodisme, la crònica va ser un mitjà de comunicació social molt habitual. El mot crònica, deriva del grec *'kronika biblios'*, és a dir "llibres que segueixen l'ordre del temps", per tant fa referència a un relat detallat dels diferents esdeveniments en ordre cronològic.

Durant l'Edat Mitjana fou un gènere molt conreat; en el marc de la literatura catalana, destaquen les anomenades **Quatre Grans Cròniques**, escrites a finals del segle XIII i durant el XIV, són les cròniques de Jaume I, Bernat Desclot, Ramon Muntaner i Pere el Cerimoniós.

Actualment, la crònica està molt lligada a la literatura, sovint els gran cronistes han combinat la tasca periodística amb la literària. En llengua catalana han destacat per la seva tasca Vicent Andrés Estellés, qui va conrear també aquest gènere, i va erigir-se com un dels poetes i periodistes més reconeguts, així com Josep Pla o Joan Fuster. En llengua castellana, trobem el cas de Gabriel García Márquez, un dels cronistes millor valorats.

Estructura de la crònica

Les estructures més habituals en la redacció d'una crònica són:

Estructura de piràmide: se segueix un estricte ordre cronològic. En aquest cas el relat creix fins arribar al desenllaç.

Estructura de martell: la informació principal es presenta resumida en les primeres línies, seguidament, els fets es relaten seqüencialment.

Atesa la llibertat de creació pròpia del gènere, determinats autors poden utilitzar d'altres formes com l'estructura de piràmide invertida.

Característiques lingüístiques de la Crònica

Llenguatge amb estil personal

- Ús d'un llenguatge estàndard personalitzat a l'escriptura de l'autor; es valora la creativitat lingüística.
- Ús de la 1a o 3a persona del singular.
- Ús del present, amb la intenció d'actualitzar el relat i apropar el lector. Sovint s'usa en la forma de present històric.
- Sovint el cronista pren la forma del narrador observador.

Coherència textual

- Combina la narració de fets, la descripció de persones o llocs, el comentari personal i el diàleg.
- Habitualment s'usa l'ordre cronològic.
- Ús de connectors que estableixen ordre i progrés i cohesió del discurs, en especial de les conjuncions temporals (*a continuació, tot seguit, a hores d'ara, al mateix temps, sovint, de vegades, al més aviat, d'aquí en endavant, de tant en tant, en aquest instant, per acabar...*), finals (*perquè, a fi que...*) i consecutives (*doncs, per tant...*).
- Ús del discurs directe, per donar credibilitat al relat.

Recursos retòrics

Ús de recursos retòrics per tal de potenciar la creativitat textual i potenciar l'interès el text.

- **Fonètics**, especialment en els mitjans audiovisuals, amb l'objectiu de buscar la ironia, la sorpresa, el contrast.
- **Morfosintàctics** com la enumeració, la gradació, la comparació, el paral·lelisme, la interrogació retòrica.
- **Semàntics** com el sentit figurat, la metàfora, la ironia.

Pautes per a l'elaboració d'una crònica

Pautes per a l'elaboració d'un crònica

Tal i com hem remarcat la crònica és un gènere que pot ser molt personalista i que pot adoptar estructures diferents; a grans trets, però, per a la seva redacció convé seguir les pautes següents:

- **Organització del discurs.**

Ordena els diferents elements narratius de forma cronològica.

- **Redacció**

Introducció: Anuncia el tema principal, intenta captar l'atenció del lector mitjançant l'ús d'algun recurs retòric.

Desenvolupament: Presenta l'exposició tot seguint l'ordre cronològic.

Conclusió: fi de la narració.

- **Títol**

Busca un títol suggerent.

ACTIVITATS

1. Llegeix la crònica de Kim Amor *"Motors desballestats a preu de saldo"* i contesta les preguntes següents:
 - Quina estructura té el text? Analitza-la.
 - Quins elements lingüístics utilitza el cronista per donar credibilitat al text?
 - Quin objectiu creus que té la redacció d'aquesta crònica?
2. Busca tres cròniques de tipologia diferent i analitza les semblances i les diferències.
3. Quines experiències de la teva vida personal podries narrar en una crònica? Tria'n una i escriu-ne la crònica seguint un ordre cronològic.
4. Escriu una crònica sobre un fet esportiu o de societat. Abans recorda que has de recollir tota la informació necessària i ordenar-la cronològicament.